

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/74/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211207085
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:1211207085.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senátom zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Zlatice Javorovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobcov: 1/ V. I., bytom X. XXXX/XX, B. A., 2/ I. I., bytom X. XXXX/XX, B. A., obaja zastúpení advokátom: JUDr. Roman Jurík, Račianska 62, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalobcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, Nám. Legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátom: JUDr. Igor Šafranko, Ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanej: PROFI CREDIT SLOVAKIA s.r.o., Pribinova 25, Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Havlát, Rudnayovo námestie 1, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o neplatnosť revolvingovej zmluvy, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o primerané finančné zadostučinenie a o odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 18. júla 2013 č. k. 8C/5/2012-426, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušenia rozhodcovského rozsudku a odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku **p o t v r d z u j e** a vo zvyšnej napadnutej časti **r u š í** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa I. zrušil rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, sp. zn. 166/10/10 z 26. 10. 2010 vydaný rozhodcom Mgr. Tamarou Piškovou, II. určil, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8000062802 zo dňa 23. 11. 2006 uzavretá medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovanou je neplatná a žalovaná je povinná vydať žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne bezdôvodné obohatenie v sume 29,80 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku, III. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne primerané finančné zadostučinenie v sume 153,24 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, IV. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania v sume 0,- eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, V. vo zvyšku žalobu žalobcov zamietol a VI. odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu, sp. zn. 166/10/10 zo dňa 26. 10. 2010 do nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 40 ods. 1 písm. j/, ods. 2, § 41 ods. 1 ZoRK (zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších zmien a doplnení), § 3 ods. 5 ZoOS (zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zmien a doplnení), § 39, § 457 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka), § 2 písm. a/, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. a/ ZoSÚ (zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Vecne dôvodil, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. 8000062802 dňa 23. 11. 2006 nebola platne uzavretá, pretože neobsahuje náležitosti podľa ZoSÚ, a to neobsahuje počet a termíny splátok zvlášť istiny, zvlášť úrokov a zvlášť iných poplatkov, a preto je neplatná podľa O. z., pre spotrebiteľa je nejasná čo do udelenia v nej iba celkovej schválenej výšky úveru a uvedenia v nej iba

celkovej výšky poskytnutej čiastky. Žalobcovia podali žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý priznal žalovanej proti žalobcom nárok na plnenie, včas, preto súd prvého stupňa tento rozhodcovský rozsudok sp. zn. 166/10 z 26. 10. 2010 zrušil pre neplatnosť zmluvy. Na základe neplatnosti úverovej zmluvy súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť vrátiť žalobcom spoločne a nerozdielne (ako manželom) sumu 29,80 eur, pretože na základe úverovej zmluvy žalovaná poskytla žalobcom plnenie vo výške 672,77 eur a žalobcovia jej vrátili sumu 702,57 eur. Súd (prvého stupňa) nevyhovел žalobe v časti požiadavky na určenie neplatnosti rozhodcovskej doložky, pretože jej neplatnosť je zahrnutá už v určení neplatnosti úverovej zmluvy. Nárok žalobcov nemohol byť premlčaný, keďže si ho uplatnili v stanovenej lehote, námietka premlčania vznesená žalovanou preto nebola dôvodnou. Finančné zadosťučinenie priznal súd žalobcom vo výške 20% (vo výške 153,24 eur) z priznaného plnenia žalovanej zo strany žalobcov (t. j. 766,21 eur), pretože mal za to, že žalobcovia dlhšiu dobu znášali stav právnej neistoty, po ktorú dobu sa obávali následkov z takto neplatne uzavretej zmluvy, neustáleho narastania ich dlhu a trpeli permanentným stresom. Súd zároveň odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol súd na základe prevažného úspechu žalobcov podľa § 142 ods. 3 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku) tak, že žalobcom náhradu trov konania nepriznal, lebo si ju nevyčísľili, resp. rovnako i vedľajšiemu účastníkovi, ktorý si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa - proti vyhovujúcej časti, t.j. proti výrokom o zrušení rozhodcovského rozsudku, o určení neplatnosti úverovej zmluvy, o povinnosti zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie a o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, podala včas odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby ho odvolací súd v napadnutých častiach zmenil tak, že žalobu zamietne. Odvolanie odôvodnila ustanoveniami § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Namietala, že jej bola odňatá možnosť konať tým, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný a nie je riadne odôvodnený, navyše súd prvého stupňa sa nevyporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovanou, postup súdu prvého stupňa nemá oporu v zákone a je absolútne nezmyselný. Taktiež dôvodil, že nie je možné zistiť, ako súd prvého stupňa dospel k výške finančného zadosťučinenia, ani akú ujmu mohla existencia, podľa súdu prvého stupňa neexistujúcej zmluvy žalobcom spôsobiť. Súd prvého stupňa nevykonal dôkaz, ktorý mal poslúžiť k verifikácii právne významnej skutočnosti, ktorou je vznik nemajetkovej ujmy, a to výsluch žalobkyne 2/. Poukázala na skutočnosť, že pre počiatok behu premlčacej lehoty je rozhodný deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade preukázateľne dozvedel o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Žaloba bola podaná na súde 4. januára 2011, je teda nepochybné, že všetky a akékoľvek nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by aj vznikli z plnení prijatých žalovanou pred 4. januára 2009 sú premlčané. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa však námietka premlčania uplatnená v konaní žalobcom (správne žalovanou) ani len nespomína. Mal za to, že neboli splnené ani podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Účelom zadosťučinenia je reparovať ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená, súd má prihliadať na primeranosť porušenia práva/povinnosti vo vzťahu k vzniknutej ujme, ktorá musí byť deklarovaná. Peňažná satisfakcia je prípustná len vtedy, ak je dokazovaním preukázané, že spotrebiteľ bol v konaní predchádzajúcim rozhodnutiu o finančnom zadosťučinení úspešný. Súd nemôže nahrádzať procesnú aktivitu žalobcov ohľadom ich dôkazného bremena a vyhľadávať dôkazy za žalobcov. Žalobcovia preto nepreukázali skutočnosti odôvodňujúce priznanie finančného zadosťučinenia, hoci znášali dôkazné bremeno. Je otázne, čím sa riadil súd prvého stupňa a z čoho vychádzal pri určení výšky zadosťučinenia, keď ho priznal v sume 153,24 eur (t. j. 20% z plnenia priznaného žalovanej rozhodcovským rozsudkom v celkovej sume 766,21 eur). Poukázala na to, že priznaná výška zadosťučinenia je porovnateľná s výškou odškodnenia osoby, ktorej bola spôsobená ujma na zdraví v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (jeden bod v roku 2012 predstavuje sumu 15,72 eur). Intenzita zásahu do sféry osobnosti žalobcov ako spotrebiteľov nemôže byť porovnateľná s intenzitou zásahu spôsobeného napríklad trestným činom, ktorým bola spôsobená ujma na zdraví. Žalobcovia vznik závažnej ujmy netvrdili, ani nepreukázali. Ďalej namietala, že zo žiadneho predpisu nevyplýva povinnosť uvádzať oddelene výšku a termín splátok istiny úveru a výšku a termín splátok úrokov úveru. Záver súdu prvého stupňa o neplatnosti úverovej zmluvy považovala v rozpore aj s eurokonformným výkladom právnych noriem upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia, ktorí navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a zákonný potvrdil. Uvedli, že žalovaná vôbec neodôvodnila k akým nesprávnym skutkovým zisteniam súdu prvého stupňa dospel, resp. tiež relevantné skutočnosti

(okrem prepisu príslušnej judikatúry), ktoré by preukazovali nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 M Cdo 1/2009, podľa ktorého má spotrebiteľ vždy naliehavý právny záujem na určení neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy, keďže existuje neistota v otázke, aký je skutočný dlh spotrebiteľa. Žalovaná mohla použiť písmo štandardnej veľkosti, aby nebol problém súvisle čítať zmluvné dojednania bez toho, aby sa začali po pár odsekoch zle čítať riadky a bez technickej pomôcky. Ide o nekalú obchodnú praktiku spočívajúcu v klamlivom opomenutí i na rozhodnutia Okresného súdu Prešov, rozhodnutie Ústavného súdu ČR, rozsudok Súdneho dvora C-453/10. Nekalou praktikou je vždy konanie bez odbornej starostlivosti. Uviedli, že k bezdôvodnému obohateniu žalovanej došlo úmyselne, pretože vedome a cielene predložila a neustále predkladá spotrebiteľom úverové zmluvy a všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú v rozpore so zákonom, komunitárnym právom a dobrými mravmi. Námitka premlčania nemôže obstať, pretože treba zobrať do úvahy existenciu nielen objektívneho, ale aj subjektívneho premlčania. Suma evidovaná žalovanou ako zaplatená je zrejme nedopatrením nižšia, keďže sa žalovaná asi dopustila chyby pri uvádzaní zaplatených splátok spotrebiteľom. V súvislosti s primeraným finančným zadosťučinením uviedli, že ujma žalobcom vznikla a zadosťučinenie má pokryť jednak ujmu a jednak má byť aj majetkovou sankciou pre škodcu práv spotrebiteľa. Nevypočutie žalobkyne nie je dôvodom, pre ktorých by malo byť vyhovené odvolaniu. Všetky právne relevantné skutočnosti boli ozrejmene a preukázané z listinných dôkazov a výsluchom žalobcu. Poukázali pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 6 Obo 302/2006, ktoré určuje možné hľadiská určenia výšky finančného zadosťučinenia. Rozhodcovskú doložku si nevyjednali osobitne, pretože táto bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve, je hrubo nemorálna a spôsobuje, že o právach a právom chránených záujmoch rozhodne súkromná osoba, ktorej moc nie je delegovaná žiadnou verejnoprávnou inštitúciou. Rozhodcovský rozsudok vydaný na jej základe je v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastníčka konania, žalovaná (§ 201 a § 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v časti zrušenia rozhodcovského rozsudku a odkladu jeho vykonateľnosti vecne správny a v tejto časti je ho dôvodné potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) ale vo zvyšnej napadnutej vyhovujúcej časti je potrebné ho pre odňatie možnosti účastníkom konať pred súdom zrušiť (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Predmetom konania vedeného pred súdom prvého stupňa pod sp. zn. 8C/5/2012 je I. zrušenie rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 166/10/10 z 26. októbra 2010 vydaného rozhodkyňou Mgr. Tamarou Piškovou, II. určenie, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8000062802 zo dňa 23. novembra 2006 uzavretá medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným je neplatná, III. uloženie povinnosti žalovanému vydať žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne bezdôvodné obohatenie v sume 29,80 eur, IV. uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne primerané finančné zadosťučinenie v sume 153,24 eur, IV. určenie neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti rozhodcovskej doložky a V. určenie odkladu vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku Slovenského arbitrážneho súdu sp. zn. 166/10/10 zo dňa 26. októbra 2010 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Predmetom odvolacieho konania v dôsledku včas podaného odvolania len žalovanou sú všetky vyššie uvedené výroky okrem výroku o určení neplatnosti rozhodcovskej doložky z dôvodu jej neprijateľnosti.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu (s obsahom odôvodnenia napadnutého rozsudku) dospel k záveru, že za vecne správne možno považovať len rozhodnutie o zrušení rozhodcovského rozsudku a odkladu jeho vykonateľnosti.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci je totiž zrejme, že účastníci konania uzavreli dňa 23. novembra 2006 spolu Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000062802, žalobkyňa 2/ ako spoludlžníčka žalobcu 1/. Na základe tejto zmluvy žalovaná poskytla žalobcom úver vo výške 36.000,- niekdajších Sk (1.194,98 eur), pričom skutočne poskytnutou čiastkou bola len čiastka 20.268,- niekdajších Sk (672,77 eur). Z časti 6 (Údaje o schválenom revolvingovom úvere) ďalej vyplýva Splatnosť úveru (počet/splatnosť): 24/22, Mesačná splátka vrátane úroku 1.500,- Sk (49,79 eur), RPMN za úver 102,64% a Poplatok

za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk (49,79 eur). V zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profireal Slovakia (bod 18.2) je dohodnutá rozhodcovská doložka, podľa ktorej akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy, s porušením, ukončením či neplatnosťou budú riešené a s konečnou platnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z menovaných rozhodcov (JUDr. Gustáv Ret, JUDr. Ján Smetana, JUDr. Marianna Mochnáčová, JUDr. Michal Krnáč). Prípadného náhradného sudcu mal určiť veriteľ. Dňa 21. októbra 2010 podala žalovaná žalobu o zaplatenie pohľadávky vo výške 766,21 eur s príslušenstvom Slovak arbitration court, s. r. o., pretože žalobca 1/ (tam žalovaný 1/) splatil z poskytnutého úveru sumu 702,57 eur. Dňa 26. októbra 2010 vydala rozhodkyňa Mgr. Tamara Pišková rozhodcovský rozsudok sp. zn. 166/10/10, ktorým uložila žalobcom zaplatiť žalovanej 766,21 eur s príslušenstvom, žalobu v časti zamietla. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný rozhodcovským súdom, ktorý nemá na jeho vydanie právomoc, pretože táto je odvodená z neplatnej rozhodcovskej doložky.

Odvolačný súd v súlade s rozhodnutiami tunajšieho súdu v totožných veciach žalovanej (napr. 11Co 372/2013) má za nepochybné preukázané, že rozhodcovská doložka, ktorá je obsiahnutá v zmluve o revolvingovom úvere (bod 18.2) je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná a sú dané dôvody na aplikáciu ust. § 40 ods. 1 písm. c) zák. č. 244/2002 Z.z. teda na zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku z tohto dôvodu. Žalobcovia v postavení spotrebiteľov nemali možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a preto sú nepochybné z hľadiska informovanosti o vyjednávacej pozícii slabšou stranou.

Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegovali. Význam rozhodcovskej doložky je osobitný, pretože v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán, s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľmi vyjednaná, ale vyplýva zo štandardného textu tzv. formulárovej zmluvy, teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, bez vysvetlenia spotrebiteľovi podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom je dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces neuvedomuje. Okrem toho táto doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a tak ťažko možno očakávať od spotrebiteľa, aby v tom čase vedel riadne vyhodnotiť aj možnosť odstúpenia od predmetnej zmluvy. Predmetná rozhodcovská doložka, ktorá má založiť legitimitu pre exekučný titul znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte predtým podal žalobu na rozhodcovskom súde. Rozhodcovskú doložku (bod 18 zmluvy) o revolvingovom úvere si spotrebiteľia ani v danej veci osobitne nevyjednali a ani nemali na výber, mohli len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým jej ustanoveniam, teda aj rozhodcovskému konaniu.

V obdobnej veci ÚS SR v rozhodnutí IV.ÚS 55/2011 z 24. 2. 2011 zaujal stanovisko, že pokiaľ súd vyslovil názor, že rozhodcovská doložka, ktorá znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde, je neprijateľná a prieči sa dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom, resp. že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ za použitia ich výkladu v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS, tieto závery súdov nemožno považovať za svojvoľný výklad a aplikáciu príslušného ustanovenia ESP a k porušeniu základných práv sťažovateľa nedošlo.

Z uvedeného tak i v danej veci vyplýva, že žalobcovia ako spotrebiteľia si rozhodcovskú doložku osobitne nevyjednali a nemali možnosť výberu, mohli len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým zmluvným dojednaniam a teda aj rozhodcovskému konaniu, ktoré vyvolal dodávateľ, žalovaná ako prvá. To je aj v praxi najčastejšia situácia, pretože dodávateľ sa snaží získať exekučný titul. Takto formulovaná a zakotvená rozhodcovská doložka teda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola spotrebiteľom osobitne dojednaná a núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu. V takomto prípade uplatnenie si práva žalovanej ako dodávateľky na rozhodcovskom súde predstavuje navyše zo strany žalovanej ako dodávateľa výkon práv, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi (uzn. Ústavného súdu SR z 24.02.2011, IV.ÚS55/201-19) a ako taký je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom. Zmluvná podmienka je v hrubom nepomere

v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorých vzťah teória a prax označuje za fakticky nerovný, nevyvážený. Žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

Keďže predmetná rozhodcovská doložka s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná a keďže potom medzi zmluvnými stranami nebola platne uzavretá rozhodcovská doložka nebola ani založená právomoc rozhodcovského súdu v danej veci konať a rozhodnúť.

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov o neplatnosti rozhodcovskej doložky potom nebola a ani nie je v predmetnej veci daná právomoc Slovenského arbitrážneho súdu na prejednanie žaloby žalovanej, ktorým sa proti žalobcom domáha zaplata sumy 766,21 eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa z dôvodu podľa § 40 ods. 1 písm. c) ZoRK správne napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil a správne rozhodol i o odklade jeho vykonateľnosti.

Odklad vykonateľnosti je dočasným a preventívnym procesným úkonom súdu, ktorým na určitú dobu suspenduje jeden z účinkov súdneho rozhodnutia. Takto plní významnú ochrannú funkciu a napomáha predchádzaniu možnému vzniku škody alebo nemajetkovej ujmy. Táto možnosť má podobu aj nemožnosti na vrátenia do pôvodného stavu a s tým súvisiace procesy reparácie a satisfakcie. Z uvedeného dôvodu rozhodol súd prvého stupňa správne ak odložil vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku a to v snahe predísť vzniku škôd a nemajetkovej ujmy povinným osobám, ktoré by mohli vzniknúť ako dôsledok núteného výkonu napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. súd (odvolací) rozhodnutie (súdu prvého stupňa) zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; podľa písm. h/ rovnakého paragrafu, odseku i zákona potom rovnako rozhodne, ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Konštatovanie, že vada konania vymedzená v prvom z práve odcitovaných ustanovení základného predpisu občianskeho procesného práva Slovenskej republiky je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (inak práva zaručeného v podmienkach tuzemského právneho poriadku okrem zákonov i článkom 46 a nasledujúcimi Ústavy Slovenskej republiky, čiže ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a tiež článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tohto inak uverejneného v prílohe oznámenia ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.), patrí už k záverom ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu (v uvedenej súv. por. napr. uznesenia Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2008 č. k. 10Co/152/2008-37, z 30. novembra 2010 sp. zn. 10Co/210/2010, či z dnešného dňa č. k. 10Co/129/2013-39, prvé vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 18C/173/2007 a druhé a tretie vo veciach súdu prvého stupňa z prejednávanej veci, teda Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/42/2008 a 12C/106/2012). I podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91), Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4 Cdo 171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu v podmienkach vnútroštátnej úpravy slovenského civilného procesu potom vymedzuje (na úrovni zákona) ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Korektným a i ústavne konformným výkladom takéhoto ustanovenia pritom treba dospieť k záveru, že s už uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej novej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia, konštatovania alebo závery bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto

vyvodené. Ak povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) - v rámci využitia prípadných riadnych alebo tiež mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá sama osebe nielen dôvod odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ale zároveň i nevyhnutnosť rozhodnutia spôsobom predpokladaným takýmto ustanovením.

Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom akejkoľvek diskusie fakt, že práve opísanou vadou bol postihnutý i rozsudok súdu prvého stupňa z prejednávanej veci v zrušených častiach.

Súd prvého stupňa síce odôvodnil napadnutý rozsudok na 10 strán, avšak takmer 4 strany sú kopírovaním žaloby, 3 strany vyjadrením žalovanej, 1 strana opis listinných dôkazov, 1 strana citácia právnych ustanovení a samotné zdôvodnenie rozhodnutia vo veci samej je sotva 1 strana (posúdenie 6 nárokov). Absentuje nielen skutkové zistenie pri jednotlivých nárokoch ale i právny záver.

Odvolací súd má za to, že takéto zdôvodnenie neposkytuje dostatok dôvodov na podporu spôsobu rozhodnutia zvoleného súdom prvého stupňa a je tak i nepreskúmateľné. Vzhľadom na nepreskúmateľnosť rozhodnutia (pre neuvedenie v ňom takmer žiadnych dôvodov) a v záujme zachovania práva účastníkov na spravodlivý proces so všetkými jeho atribútmi v oboch stupňoch súdov odvolaciemu súdu takto neostávalo iné, než rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, vo veci samej o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o primerané finančné zadosťučinenie i v závislom výroku o náhrade trov konania) podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ a ods. 2 O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O. s. p. viazaný a opätovne v prejednávanej veci rozhodnúť až po riadnom zvážení všetkých do úvahy prichádzajúcich možností a to s vypravením nového rozhodnutia aj náležitým odôvodnením (rešpektujúcim už vyššie zmienené požiadavky).

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.